

hen og nedfætte sig som selvstændig Mand og være næsten vis paa, at han selv i Krigs-tilfælde ingen videre Ulempe vil have af sin Værnepligts Opfyldelse. Men ere disse Beregninger rigtige, da haaber jeg, at vi ville komme til at erkjende, at Hærplanen er ikke Skyld i Danmarks Ulykke. Der blev opfordret til en ædruelig Betragtning af disse Forhold, og jeg har tilladt mig at fremsætte en Betragtning, idet jeg nu skal overlade til de Herrer at bedømme, om min eller mine Modstanderes Betragtning er den meest ædruelige. I Forbindelse dermed blev der nævnt Skyttesagen og talt om „en Syg-
 lighed“, som Skyttesagens Fremme tydeligt laagde for Dagen var tilstede. Jeg skal ikke gaae ind paa den fremsatte Betragtning om, at man her i Landet deler den Anskuelse, at vi kunne tilkæmpe os vor gode Ret, thi desværre saaledes ere vi ikke stillede, og det er der vistnok ikke Een i hele Landet, der vil modsig. Jeg antager derfor, at Betragtningen om, at man her skulde være saadanne Phantaster — som jeg vil kalde det — er overflødig, fordi den gaaer ud paa Noget, som ikke er tilstede. Nu, med Hensyn til Skyttesagen, da er det vistnok muligt, at der kunde reises Indvendinger imod den Maade, hvorpaa Adskilligt derhenhørende er taget, men det er Noget, som jeg antager haade udtales og føles af de Mænd, der haade have reist Sagen og staae den saa nær, saa det er ikke noget Nyt, og ikke noget Nyt for nogen som helst Sag, der begyndes, men at kalde denne Bestræbelse sygelig, fordi der er visse Ting ved den, som bør være anderledes, det troer jeg vidner om Syglighed, thi en Ting kan komme til at see sygelig ud uden at være det, naar Betragteren selv seer med sygelige Øine paa den. Jeg troer meget mere, at man med en vis Anerkjendelse, jeg kan næsten sige med en vis Beundring, maa yde de Mænd, som have reist denne Sag, og som virke for den med saa stor Nidkjærhed og saa store personlige Opoffelser, sin Tak paa samme Tid, som man ganske vist maa haabe, at den hele Sag maa blive Gjenstand for en mere almindelig Overveelse, og at den maa blive ledet i det rette Spor. Dette har jeg ikke

kunnet undlade at udtale; thi jeg troer, at man gjør Uret mod disse Mænd ved at laste dem for at fremme sygelige Planer og Forestillinger ved deres Virksomhed i denne Retning.

Hvad nu selve Budgettet angaaer, da er jeg omtrent enig med Grundtanken i, hvad der blev fremsat igaar. Jeg troer med flere ærede Medlemmer, at der vil kunne bespares nogle hundrede Tusinde Daler paa det Budget, der er forelagt. Jeg troer, at vi, uagtet det jo har sine betydelige Banke-
 ligheder med Hensyn til Omsætningen, maae kunne forlange noget Mere tilskud af Reservecapitalen, saa at vi med 1 Million Daler i Indkomstskat ville kunne gaae fra dette Budget uden at beskylde for Ledsindighed. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Winther) i dette som i saa meget andet af, hvad han i finansielle Spørgsmaal har udtalt, nemlig at der efter et fornuftigt Princip udredes 2¼ Million Daler gennem Indkomstskat, og at der saa slaes en Streg over den extraordinære Indkomstskat. — Hvad nu angaaer adskillige Enkeltheder i selve Budgettet, da turde det maaskee være mig tilladt at nævne nogle saadanne. Det ærede Medlem, som jeg tidligere har nævnt, Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), talte om Skovvesenet, og jeg troer, at hans Udtalelser i denne Henseende fortjene at tages under Overveelse. Vi have en Bruttoindtægt af Skovvesenet paa 535,000 Rd., men en Udgift af 308,000 Rd., saa at Summa-Indtægt kun bliver 227,000 Rd. Der er ganske vist flomme Hindringer tilstede for et Salg, idet Slovenerne for allerførste Delen ligge samlede paa eet Sted i Landet, men det kunde dog være muligt, at der efter en fornuftig Plan kunde gjøres Noget i denne Retning. Hvad om man folgte to Tredele af Slovenerne med Fredslovsforpligtelse og een Tredele uden denne, og man saa anvendte det Beløb, man fik ind for den ene Tredele, til Plantninger ovre i Jylland? I det Hele taget kan jeg nok støtte den Tanke, som er fremsat af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds; jeg troer, der bør gjøres Noget, og jeg troer